

Ó Aloisi, perlo nebe

Boží cesta, 1941, Velehrad

Ó A-loi-si, per-lo ne - - be jas-ným les-kem zá-ří-cí,
z vy-so-ké-ho ro-du Te - - be Bůh nám roz-žal ze sví-ci,
a-by vše, co hyz-dí du-ši a co věč-nou spá-su ru-ší:
hří-chu tem-ný rmut a dým, vza-lo za své vzo-rem Tvým.

2. Ty, jenž svatou nevinností
nade sních se zasklíváš,
pros, ať lilí tvé ctnosti
zakvítá i život náš,
bychom tvého vzoru dbali,
neřesti se vystříhali,
kterou hyne duše květ,
hyne krása mladých let.

3. Ty jsi růže přespanilá,
kázně trním věnčená,
pros, by naše lítost byla
pravá vždy, nelíčená.
Cestou Božích přikázání
uč nás kráčet bez ustání,
aby bylo přáno nám
dospět k nebes výšinám.

4. Kdykoliv, ach, noha bludná
s dráhy té se šinula,
hrozila smrt přeostudná,
duše hříchem hynula.
Skvrny vin a zlého kalu
uč nás mýti slzou žalu;
jenom pravé pokání
hříšnou duši zachrání.

5. Ochránce nám Bohem daný,
Aloisi náš přemilý,
pomoz, aby rajske brány
zavřeny nám nebyly;
bychom prosti hříchu tísně,
Beránkovi nové písně
s tebou tam i s anděly
věčně zpívat uměli.

6. Dovol nám, ó Hospodine,
hlasů k tobě povznést;
cestu, jež se k tobě vine
dej nám šťastně nalézt:
cestu blahé nevinnosti
nebo pravé kajícínosti.
Svatý Alois buď nám všem,
k tobě věrným průvodcem!